(గత సంచిక తరువాయి)

14

అనన్యా! నేనెవరో నీకు తెలుసు. నువ్వెవరో నాకు తెలీదు.

అనన్యా! నువ్వెవరో నాకు తెలుసు. నేనెవరో నీకు తెలీదు.

అంటున్నట్టే ఉన్నాడు ధీరేంద్ర. అలా అనడంలేదు. అతని ధోరణి అతని చూపులు ఆ మాటల వెనక ప్రతిధ్వని అనన్య మనస్సుకే వినిపిస్తోంది.

ఎప్పుడో ఫ్రెండ్స్‌తో బాటు డ్రింక్ చేసింది అనన్య. మత్తు అంటే భయం. మనస్సు వశం తప్పుతుందని. మాటలు ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతాయని.

ధీరేంద్ర లాంటి అపరిచితులుతో కలిసి డ్రింక్ చేయాల్సి వస్తుందని ఎప్పుడూ కలగనలేదు.

ఇది కలలో కల. నమ్మకంలో అపనమ్మకం. చలిలో వేడి.

"అయ్ లైక్ యూ డ్రింకింగ్ విత్ మీ.. యూగాట్ రైట్ స్పిరిట్!"

"హుఁ. అందుకే డ్రింక్స్‌లో ఫ్రెండ్స్‌ని స్పిరిచువల్ ఫ్రెండ్‌షిప్ అంటుంటారు. నౌ అయ్ టూ లైక్ యూ సమ్‌వేస్ ధీరేంద్రా. నిజానికి ఇదంతా ఐమీన్. నీ వర్సటైల్ పర్సనాలిటీ అంతా. నాకు చాలా పజిలింగ్ గా ఉంది. నువ్వు నేననుకున్నంత రౌడీవి కాదు. వేస్ట్ కేరక్టర్‌వీ కాదు."

గ్లాసులు ఖాళీ అయ్యాక అతను మేడదిగి వెళ్ళి బాటిల్‌తో బాటు సోడాలు తెచ్చిపెట్టాడు. అతను రెండో పెగ్ దాటాడు. ఆమె మొదటి దాంట్లోనే ఉంది. ఆ మాత్రానికే మెదడు పొరల్లో సంగీతం కదుల్తోంది.

"స్పిరిచువల్!" అంటూ నవ్వాడు ధీరేంద్ర.

"హ్యానీ డేవిడ్ థారో?" అంటూ ఆమె విస్మయానికి కారణాన్ని సరిగ్గానే ఊహించాడు.

"చదవడానికేముందిలే. ఎన్నయినా ఎంతైనా చదవొచ్చు. అప్పుడప్పుడూ పుస్తకాలు తిరగెయ్యడం ఓ సరదా నాకు. సైన్స్. లిటరేచర్, ఫిలాసఫీ. తిరగేస్తుంటాను. జురత్రుష్ట, జెన్ బుద్ధిజం.. రోమారోలా.. మొరాలియా.. అగాధా క్రిస్టీ.. లిస్ట్ చాలా పెద్దదిలే. అయితే అవ్వన్నీ ప్రాక్టికల్ లైఫ్‌కి పనికిరావు."

"లిస్ట్ పెద్దదా?" నిండు కళ్ళతో అతనికేసి నిశ్చలంగా చూసింది అనన్య. వీధి రౌడీనా? రెసెర్చ్ స్కాలరా? దిస్ గై ఆల్వేస్ సర్‌ప్రైజెస్ మీ.. అవలేదా?

"ధీరేంద్రా! వాట్ డూ యూ వాంట్ ఇన్ లైఫ్?. జీవితంలో నీ ఎయిమ్ ఏమిటి?"

"జస్ట్ వన్ సింపుల్ థింగ్"

"వాట్?"

"బీ హేప్పీ"

నిజం అనిపించేంత, తమాషా అనిపించేంత నిజం.

అతనలా చెప్పేసరికి ఇంకే అడగాలో తోచలేదు అనన్యకు.

ఆర్గ్యుమెంటు మొదలు పెడితే అది ఎక్కడికైనా వెళుతుంది.

ఎలాగ హేప్పీ? ఏం చేస్తే హేప్పీ?

"ఏ రోజుకి ఆ రోజు. ఏ పని పడితే ఆ పని చేస్తూ చేయగలిగినందుకు హేప్పీగా ఉంటాను, అంతే!"

"దెన్. యూ ఆర్ ఆల్వేస్ హేప్పీ!"

"ఎస్. అయ్ థింక్ సో"

"యోగులు రుషులు అన్నావు ఇందాకా. వాళ్ళనుంచీ నువ్వేం నేర్చుకున్నావ్?"

"వాళ్ళు కళ్ళు మూసుకుని ఆనందం అన్నారు. నేను కళ్ళు తెరిచి హేప్పీ అంటున్నాను."

కళ్ళు తిరిగాయి అనన్యకు.

ఒక్క గుక్కతో గ్లాస్ ఖాళీ చేసింది. మనస్సు నిండిపోయింది.

ఇంకేమీ వద్దు అనిపించింది.

●●●

డిన్నర్ ముగిసేసరికి అర్ధరాత్రి దాటింది. అన్నీ అతను చేసినవే. అద్భుతంగా ఉన్నాయనిపించింది. జంబోకు కూడా ఏదో పెట్టాడు. అది హేప్పీగా ఆరగించి మూలకెళ్ళి ముడుచుకుని పడుకుంది.

అతను అన్నీ సర్దేస్తూ ఏవేవో మాట్లాడుతూనే ఉన్నాడు.

మాటల మీద కాదు అతని మీదే ఉంది అనన్య మనస్సు.

వీడేనా? కావలసిన వాడేనా? ఇంతకన్న ఇంకెవ్వరూ అవసరం లేదా? అనిపించింది.

"సో గుడ్ నైట్. వెళ్ళగలవా మేడమీదికి?" అన్నాడు.

హౌ పొలైట్ అండ్ డీసెంట్! మత్తులో మెత్తగా నవ్వుకుంది అనన్య. ఏకాంతంలో అందమైన ఆడపిల్లతో ఇంత బుద్దిగా బిహేవ్ చెయ్యడం కూడా ఇతనికి చాతనౌతుందా? లేక కేవలం డీసెంట్‌గా బిహేవ్ చేస్తూ తన మనస్సు దోచుకోవాలనుకుంటున్నాడా? ఊరించాలనుకుంటున్నాడా?

అపుడే ఓ తమాషా ఆలోచన మెదిలింది.

"ధీరూ ఐ వాంట్ టు సే సంథింగ్!"

''ఎనీ థింగ్ న్యూ?

''నాకిప్పుడు ఎవ్రిథింగ్ న్యూ. ఒక తమాషా అయిన నిజం చెప్పాలని అయ్ మీన్. చెప్పెయ్యాలని ఉంది'' అంటూ మెట్లెక్కింది. అతను ఫాలో అయ్యాడు.

''తాగినప్పుడు అంతా నిజమే చెపుతారంటారు ఎవరైనా'' అంది అనన్య.

''కరెక్టే కాని. తాగి చెప్పాను కాబట్టి నిజమని నమ్మించెయ్యొచ్చు అనుకోవచ్చు.''

''యూ ఆర్ వెరీ క్లెవర్. అసలు నిజం ఏమిటంటే నేను నేను కాను.''

''వండ్రఫుల్! అవునని ఎవరన్నారని?''

''నీకు అర్థం కావడంలేదు. నేను చిత్రని కాను. అనన్యనీ కాను. నిజానికి నా పేరు వైశాలి నా అసలు పేరు వైశాలి.ఆం''

మేడమీద బెడ్ రూం దగ్గర ఆమె ఆగింది. అతను నవ్వుతూ చూశాడు. ''ఒకే వైశాలీ గుడ్ నైట్!''

''నువ్వు నమ్మడం లేదు కదూ? నేను చెప్పింది అసలు నిజం''

''ఒకే అన్నాను కదా ఏం? మత్తులో చెపుతున్నాననా? ''

ఆ ఒక్క క్షణం చుట్టూ యుగయుగాల సంకోచం గడ్డకట్టింది.

విదిలించుకుంది అనన్య.

అతని ఛాతీ మీద అరచేత్తో తట్టింది.

''నొ అయ్ లైక్ యూ. నా కలల్లో నా ప్రియుడితో గడిపేటప్పుడు నాకో మధురమైన పేరుండాలని వైశాలి అని పెట్టుకున్నాను. ఆ పేరులో గొప్పతనం ఉంది. క్లాసిక్‌గా ఉంటుంది. అర్థమేమిటో నాకెందుకు? అయ్ జస్ట్ లైక్ ది సౌండ్ వై...శా...లి''

''ఓ దట్స్ యువర్ ఫ్యాన్సీ నేమ్. డ్రీమ్ నేమ్?

''జస్ట్ ఫర్ మై డ్రీమ్ బోయ్. హౌడూ యూ లైకిట్?''

మెల్లగా నడిపిస్తూ బెడ్ దగ్గరికి తీసుకెళ్ళి పడుకోబెట్టాడు. అతని స్పర్శ కొత్తగా వింతగా అనిపించలేదు. చాలా సహజంగా ఉంది. ''దట్స్ ఎ వెరీ స్వీట్ నేమ్. గ్రేట్ నేమ్. అయ్ .. రియలీ లైకిట్. వైశాలీ''

అతను వైశాలీ అనగానే గబుక్కున అతణ్ణిలాగి చెంపమీద ముద్దుపెట్టుకుంది. అతనే ఆశ్చర్యపోయాడు. మీద పడిపోకుండా నిలదొక్కుకున్నాడు.

మనిషే, పులికాదు. మీద పడలేదు.

''వైశాలీ ఏమిటో వైశాలికే తెలీడు'' అతని వైపు మధురంగా చూసి కళ్ళూ మూసుకుంది.

''సన్నీ. అండ్ ఫెంటాస్టిక్! సో గుడ్ నైట్'' అంటూ అతను లైట్ ఆఫ్ చేసి బెడ్ ల్యాంప్ వేసి నీడలా వెళ్ళిపోయాడు.

ఒక కల దూరమైపోయినట్టు నిట్టూర్చింది అనన్య. గుండె లయ తప్పికొట్టుకుంది.

ఆశ్చర్యాన్ని మించిన అద్భుతం. ఎక్కణ్ణించి వచ్చింది ఈ వైశాలి? మత్తుకు ఇంత మహిమ ఉందా?

పెదవులకి అతని చెంప మళ్ళీ సోకినట్లయింది. తనకే తెలీకుండా తనలో ఇంకేదో కోరిక ఉందా? శక్తిఉందా?.

●●●

"గుడ్ మార్నింగ్" అంటూ ప్రొద్దున్నే బెడ్ కాఫీతో నిద్రలేపాడు ధీరేంద్ర. నిద్రలోంచి కాదు. కలల్లోంచి మేలుకొల్పినట్లయింది. అతను పలకరించకపోతే అలాగే కలల్లో కూరుకుపోయి మాయమైపోయేదాన్నేమో అనిపించింది. నిద్రకాదు. మత్తుకల.

వేడి వేడి పొగల కాఫీ చప్పరిస్తుంటే రాత్రి మత్తు ఘడియలు లీలగా గుర్తొచ్చాయి. అన్నీ గుర్తున్నాయా కొన్ని, మరిచిపోయానా అనిపించింది.

ఎవరో తోసినట్లు అతన్ని ముద్దుపెట్టుకున్న సంగతి గుర్తొచ్చి లజ్జతో చెక్కిళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

"అయ్ లైక్ దిస్ వైశాలీ కాన్సెప్ట్" అన్నాడు ధీరేంద్ర కాఫీ పొగలమీదుగా. కిటికీ నుంచి వస్తున్న సూర్యరశ్మిని చూస్తూ చాలా పొద్దెక్కింది. అతను ఎప్పుడో తయారయినట్టున్నాడు. జీన్స్ మీద వైట్ టీ షర్ట్‌లో సింపుల్‌గా ఎలిగెంట్‌గా ఉన్నాడు.

"అనన్య. చిత్ర అవును కాదు. వీటిలో నువ్వూ నేనూ విసుగెత్తిపోయాం. కాస్సేపు వీలైనంత సేపూ నువ్వూ నేనూ. జస్ట్ సింపుల్ మనుషులుగా ఉండడానికి ఈ వైశాలి కాన్సెప్ట్ బావుంది. ఓకే. నౌ గెట్ రెడీ. ఉయ్ విల్ స్పెండ్ ఈజ్ ఈజీ టైమ్"

అనన్యకు భయం లేదు. ఎవరితోగానీ తనకు తనే గాని గిల్టీగా ఫీల్ అవదు.

"ధీరూ రాత్రి నేను ఎగ్జయిట్ అయ్యాను. అయ్ మీన్ ఎక్కువ ఫ్రీగా బిహేవ్ చేశాను. యూనో."

"ఫర్గెట్! ఆ మాత్రాన లూజ్‌గా అనుకుంటానా? లేక అడ్వాంటేజ్ తీసుకుంటానా? రాత్రీ అలా బిహేవ్ చేసింది నువ్వు కాదు.. వైశాలి! అయ్ నో"

"స్నేహం కోసం ప్రేమకోసం. కల్మషం లేని సహజీవనం కోసం పరితపించే అద్భుత మూర్తి వైశాలి. దట్స్‌మై ఐడియల్ మీ అండ్ దట్ వైశాలీ లైక్స్‌యూ."

ఎగిరిగంతెయ్యలేదను. ఆనందంతో ఊగిపోలేదు. ఆమె చెప్పిందేమీ న్యూస్ కాదతనికి. అతనేమిటో అతనికి తెలుసు. ఇంకొకరు గురించినపుడు చిన్న సంతోషం. అంతే.

లవర్ కావాలని ఆమె అంటే "లెట్ మీ ట్రై" అన్నవాడు ఇతనేనా అనిపించింది. ఇతను ట్రై చెయ్యడం కాదు ఇతని కోసం ఏ అమ్మాయి అయినా "లెట్ మీ ట్రయ్" అనుకోవాలేమో అనిపించింది.

"వైశాలీ లైక్స్‌మీ?" గమ్మత్తుగా తలతిప్పాడు.

"చూద్దాం ఎంతవరకో"

వ్యంగ్యమే. కానీ ఇప్పుడు చిరాకు అనిపించలేదు. అనన్యకు. పైగా అదే బావుందనిపించింది.

●●●

జంబోకు ఏమీ తోచడం లేదు. స్కార్పియో చుట్టూ తిరిగింది. కాంపౌండులో అటూ ఇటూ గస్తీ తిరిగింది. కాంపౌండ్ నుంచి బైటకీ అటునుంచి ఇటూ ఎగిరి దూకింది. తర్వాత నెమ్మదిగా బంగ్లా లోపలికి వచ్చి ఎటుపడితే అటు నడిచింది. జంబోకు ఆలోచనలు ఎక్కువగా ఉండవు.

మాస్టర్‌ని ఫాలోకావాలి. మాస్టర్ చెప్పింది చెయ్యాలి ఎంత దూరంలో ఉన్నా మాస్టర్ పిలిస్తే పలకాలి. మాస్టర్ పిలుపు కోసం చెవులు రిక్కించి వినాలి.

సోఫా చుట్టూ మాస్టర్ చుట్టూ తిరిగింది జంబో. మాస్టర్ పట్టించుకోవడం లేదు. మాస్టర్ సీరియస్‌గా మేడంతో మాట్లాడుతున్నాడు.

"వాచ్ హర్" అనేవాడు ఇదివరకు. ఇప్పుడు అనడంలేదు. అయినా వాచ్ చేస్తుంది జంబో. అలా ట్రైనింగ్ అయింది.

మాస్టర్ ఇప్పుడు మేడంతో నవ్వుతూ మాట్లాడుతున్నాడు.

ఇద్దరివైపూ మార్చిమార్చి చూసింది జంబో. వాళ్ళేదో వేరే లోకంలో ఉన్నారు. తనని పట్టించుకోరు అనిపించింది.

గుర్రుగా చూస్తూ ఇవతల కొచ్చేసింది జంబో.

ఈ మనుషులింతే ఎప్పుడెలా ఉంటారో తెలీదు అన్నట్టు తల విదిలించింది. అవతలికి ఒక్క జంప్‌తో దూకి పచ్చటి పచ్చికలో వెల్లకిలా పడి సూర్యరశ్మిని ఎంజాయ్ చేస్తూ దొర్లుతూ ఉండిపోయింది.

●●●

"లవర్ ఎందుకు కావాలి? హజ్బెండ్ ఎందుకు వద్దూ అంతే.. ప్రేమంటే నమ్మకం ఉంది. పెళ్ళిమీద నమ్మకం లేదు." అంది అనన్య మనసులో మాటని విడమరిచి చెబుతూ. "అయితే పెళ్ళిచేసుకోను అనడంలేదు.. అటువంటి కమిట్‌మెంట్‌కు ముందు ఖచ్చితంగా స్పష్టంగా అతను లవర్ అయి ఉండాలి. పెళ్ళవగానే అధికారం వచ్చి లవర్ కాస్తా హజ్బెండ్ అయిపోయే అవకాశం ఉంది. అలాగ జులుం చెలాయించడనే గ్యారంటీ ఉంటేగాని. అయ్ కాంట్ యాక్సెప్ట్!"

ధీరేంద్ర కన్‌ఫ్యూజ్ అయ్యాడు. "ట్రై చేస్తాను అన్నాను. బట్ నాకే సందేహంగా ఉందిప్పుడు. మొదట్నుంచీ నీ మీద జులుం చేస్తూనే వచ్చాను. అఫ్ కోర్స్. దట్స్ ఫర్ డిఫరెంట్ పర్పస్. మరి నేనేమీ గ్యారంటీ ఇవ్వలేకేమో కదా!"

ఒక మహారాణి తన ఎదురుగా నిలుచున్న సామంత రాజును చూసినట్టు చూసింది అనన్య "ఇప్పుడు మేం అడగలేదు"

"ఇంతకీ వైశాలి గారికి పెళ్ళి అంటే అంత అగౌరవం. సస్పిషన్.. ఎందుకో?"

"ఓ దట్స్ బికాజ్ ఆఫ్ మై మమ్మీడాడీ. నేను చిన్నగా ఉన్నప్పుడే వాళ్ళు విడిపోయారు. మమ్మీ లండన్‌లో డాడీ ఎక్కడో జర్మనీలో సెటిల్ అయ్యారు. అని ఎవరెవరో చెప్పారు. బట్ అయ్ డోంట్ నో. వాళ్ళు మళ్ళీ వేరే మ్యారేజెస్ చేసుకున్నారు. ఎక్కడున్నారో ఏమిటో నాతో టచ్‌లో కూడా లేరు"

"సారీ వెరీ సారీ"

ఇంకా చెప్పుకొచ్చింది అనన్య. తన ఒంటరి జీవితం. హాస్టళ్ళలో మగ్గిన వంటరితనం. ఎవరో దూరపు బంధువుల దయా దాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడడం చదువుకూ ఉద్యోగానికీ స్ట్రగుల్. స్నేహాల్లో అంతరాలు. ప్రేమలో గాయాలు. దాచకుండా అన్ని చెప్పుకొచ్చింది.

"వన్ గై లవ్డ్ మీ నో డియర్లీ.. బట్ చివరికి నా శీలాన్ని శంకించాడు"

"పెళ్ళికాదు కదా?"

అనన్య ముఖం ఎర్రబడింది. ఎందుకు ప్రస్తావించానా అనిపించింది.

"కన్నెపిల్లే కావాలని నేను అనుకోలేదులే" అన్న వాసూ కఠోరమైన స్వరం సముద్రపు హోరులా ప్రతిధ్వనించింది.

"ప్లీజ్ లీవిట్. దట్స్ డిఫరెంట్!"

అంతలో అతని మొబైల్ మోగింది. నంబర్ చూసుకుని "హలో" అంటూ అవతలికి వెళ్ళాడతను.

అంతా చెప్పుకునేసరికి మనసంతా కెలికినట్లయింది అనన్యకు. వింటూ వింటూ అతను వ్యక్తం చేసిన సానుభూతి ఎంతో ఊరట కలిగించింది. "దిస్ గై హాజ్ సంథింగ్ ఇన్ హిమ్!" అనిపించింది.

లోతైన మనిషి. నమ్మదగిన మనిషి. మొండిమనిషి.

కానీ అతను తనను నమ్మడు. అదే సమస్య.

ఫోన్ కాల్స్ మాట్లాడి మాట్లాడి హడావుడిగా వచ్చాడు ధీరేంద్ర.

"మాటల్లో మనం టైం మర్చిపోయాం తెలుసా? ఆకలెయ్యట్లేదూ? కాని నేను అర్జెంట్ గా బైటకెళ్ళాలి."

"ఎక్కడికి?" అని అడిగేసి ఎందుకు అడిగానా అనుకుంది అనన్య.

చురుగ్గా చూసి జవాబు చెప్పకుండా హడావుడిగా బైటకెళ్ళడానికి తయారయ్యాడు. "కొంచెం టైం పడుతుంది. ఈవినింగ్‌కి వచ్చేస్తాను గాని. ఏదైనా చేసుకుని తిను. ప్లీజ్. టేక్ కేర్!"

తొందర తొందరగా వెళ్ళిపోయాడు. రెక్కలొచ్చి ఎగిరిపోయినట్టు స్కార్పియో దూసుకుపోయింది. "వాచ్ హర్!" అన్నాడా? అనలేదా? కారు శబ్దంలో వినిపించలేదు.

కమెండోలా దూసుకొచ్చి గుమ్మంలో ప్రత్యక్షమైంది జంబో.

ఓగ్గాడ్! వాట్ ఎ డాగ్!

●●●

హఠాత్తుగా అతను వెళ్ళిపోయేసరికి శూన్యం ఆవరించింది. ఒంటరిగా ఆ ఇంట్లో ఎలా ఉండడం? గుమ్మంలోంచి కిటికీల్లోంచి కనిపించే ప్రకృతిని చూసి చూసి విసుగెత్తింది. చుట్టూ నిశ్శబ్దం తప్ప మరేం లేదు. ఎప్పుడో ఎక్కణ్ణుంచో పక్షికూతలు. అంతే. గాలి కదలదు. చెట్లు బుషుల్లా ఉండిపోయాయి. ఆకాశం ముల్లులేకుండా అనంతంగా అసందర్భంగా ఉంది.

గుమ్మంలోంచి బైటికెళితే జంబో అభ్యంతరం చెప్పలేదు. కానీ ఫాలో చేస్తూ ఉండిపోయింది. దాన్ని వదిలించుకుని పారిపోవడం అసాధ్యం.

బంగ్లాలో తచ్చాడి అలిసిపోయింది. ఆకలి లేదు. దప్పికా లేదు. ఒంటరితనం నిస్సారం. ఊటీ అయినా దుర్భరం.

టీవీ ఉందికాని ఛానల్స్ రావు. కంప్యూటర్ లేదు. ఫోన్ లేదు.

డివిడి ప్లేయర్ చెక్ చేసి ఏదో ఇంగ్లీష్ సినిమా పెట్టుకుని చూసింది. కాస్సేపటికే బోర్ కొట్టి ఆపేసింది.

వేడిగా కాఫీ చేసుకుని తాగుతుండగా అనుమానం వచ్చింది.

ఎక్కడి కెళ్ళాడు? ఎందుకెళ్ళాడు ధీరేంద్ర?

ఇది వరకు చిత్ర చెప్పిందే నిజమైతే అతని తాలూకు గ్యాంగ్ ఏదో ఊటీలో ఉండాలి. వాళ్ళెవరో ఫోన్ చేసి ఉండాలి.

ఆధారం లేని ఆశకు రెక్కలు వచ్చినట్టు ఒక్క మెరుపు మెరిసింది.

అసలైన చిత్ర దొరికిందా? ఎక్కడో దొరికిపోయిందా?

ధీరేంద్రకి చిత్రగా దొరికిన తను అసలైన చిత్రకాదని అతనికి అనుమానం రాగానే అతని అనుచరులకు ఆదేశాలు వెళ్ళి ఉండాలి. అంచెలంచెలుగా అటూ ఇటూ మైసూర్, హైదరాబాద్, కోయంబత్తూర్ రూట్ లందు నిఘాపెట్టి ఉండాలి.

ఎక్కడోగాని ఎలాగో గాని అసలైన చిత్ర దొరికిపోయే ఉండాలి.

అందుకే ధీరేంద్ర రిలాక్స్ అయి తనతో 'లవ్‌టాక్'లో పడ్డాడా?

ఒక్కసారిగా మనసు ఉల్లాసంగా ఎగిరిపోయినట్లయింది. కాని అనుమానాలు అంత తేలిగ్గా వదలవు.

సస్పెన్స్ వదలాలంటే ధీరేంద్ర తిరిగికావాల్సిందే

ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంది అనన్య. ఇంకో రకంగా కూడా ఎదురుచూస్తోంది. 'లవ్' అంటోంది మనసు.

●●●

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Click here to share your comments on this serial